

TERCIÁŘSKÉ LISTY

červen 2025

Zpravodaj MBS SFRŽ Plzeň

(Jen pro vnitřní potřebu MBS.)

Hlášení o (naší účasti na) Noci kostelů u PMN (úryvek)

... Luboš měl na Noci kostelů skvělou přednášku. Bohužel, už to bylo hodně pozdě, takže tam nebylo moc lidí. Určitě by se to hodilo někdy zopakovat. Z archivu a prohlídky kláštera byli lidé nadšení.

Celkem kostel navštívilo 640 účastníků. Zapalovali svíčky, psali prosby - nejvíc za zdraví a pokoj v rodině (dokonce byla i prosba v japonštině). Předala jsem s vybranými penězi (přes 6 tisíc) P. Petrašovskému, aby odsloužil mši sv. V čajovně bylo 330 lidí. Mám z toho dobrý pocit, byl to fakt frmol. Nějaké fotky pošlu přes WhatsApp. Až mi pošle Dita video s vystoupením rodiny Pospíšilovy ke Sluneční písni, tak také pošlu. Zasadili jsme strom naděje, zatím je v presbytáři ... (Františka Marie Ludmila Kučerová, OFS)

O návštěvě u bratra Bonaventury Karla Martina Dudy, OFS, V Domově mládeže

(konspirativní text sestry Dáši)

Karel mě pozval, abych ho přišla navštívit do práce. Tak jsem vstoupila do budovy Domova mládeže na Slovanech. Do dystopického světa, který zamrzl v 80. letech a kde jediný závan 21. století představují čipy na dveřích a výtah podle norem EU. Do Kafkova zámku s tisícem dveří a lejstry i na to, abyste mohli vyplnit lejstro. Do orwellovské Oceánie, kde vás ze všudypřítomných kamer sleduje Velký bratr a určitě si na vás vytvoří složku hned, jak překročíte práh...

Tohle bizarní prostředí je osídleno lidičkami, z nichž mnozí se loňského září poprvé ocitli bez maminkovské péče a bez rodičovského dohledu a právě teď čelí přívalu zkoušení a písemek, které si bůhvíproč jejich vyučující nechali na konec školního roku. A těmto človíčkům náš bratr Karel každý den odpoledne nahrazuje otce. Pokud právě nevyplňuje nějaká lejstra, přijímá omluvenky rodičů, proč jejich dítě toho dne nedorazí, pohovoří se svými svěřenci o jejich školních úspěších a neúspěších, poradí, pomůže, domluví nezbedům... Zkrátka je pro své svěřence opravdovým tátou a oni za svého tátů mají.

Karel mi vyprávěl o tom, jak se má, o své práci nejen tady, ale také o výuce na VOŠ a o svých zážitcích. Přestože jsou školská zařízení, na kterých působíme, diametrálně odlišná, ukázalo se, že mnoho zkušeností máme společných. Že je jedno, jestli naši svěřenci sedí v lavicích nebo ve svém dočasném domově za psacím stolem, jestli je jim patnáct nebo pětadvacet.

Nakonec ještě musím od Karla vyřídit mnoho pozdravů všem sestrám a

bratřím našeho společenství. Doufá, že od září bude mít služby rozumněji, takže mezi nás bude moci zavítat, aniž by musel pracně vysvětlovat, proč potřebuje na každé třetí úterý volno.
(Ludvíka Dagmar Spíralová, OFS)

Záznam ze synodní skupiny při MBS OSF v Plzni ze dne 6. 5. 2025

Skupina se zamýšlela nad místem „charity“ v diecézi. Úkol byl: navrhnout způsoby, jak zajistit, aby diecézní charita byla ve spolupráci s farnostmi a komunitami jedním z nástrojů sloužící a milosrdné církve. Zamyšlení skupiny směřovalo pozornost především na roli Charity jako účelové složky římskokatolické církve, kde zřizovatelem Diecézní charity Plzeň (DCHP) je ČBK. Část diskuse byla věnována také diecézní charitě obecně.

I. Diecézní Charita Plzeň

Základním podkladem pro diskusi ve skupince byla analýza a návrhy, které vypracovala sestra Lída Kučerová. Pro posílení křesťanského charakteru DCHP se účastníci shodli na obsahu dokumentu a závěrech, které jsou tam uvedené pod názvem „Nutnost organizační reformy charitních služeb“ pod body 1. až 4. *(viz také celý dokument – není součástí tohoto textu):*

1. provést zmapování potřebnosti sociálních charitních služeb v diecézi (profesionálních, dobrovolných) a provést jejich optimalizaci

2. zdravotní služby vyjmout z diecézního řízení a propojit na národní úrovni přes existující odbornou společnost sester Charity ČR – Qualitas Optima 2020, tj. vyjmout je z diecézní struktury, aby mohla být zajištěna republiková koordinace zdravotních služeb.

3. provést optimalizaci řízení Charity; diecézní ředitel zodpovídá za celou diecézi – zrušit funkce místních ředitelů vč. ředitele MCHP, ponechat pouze vedoucí jednotlivých služeb, kteří podléhají přímo diecéznímu řediteli; diecézního ředitele vřadit organizačně do pastoračního oddělení biskupství; zřídit jedno diecézní ekonomicko-personální a PR oddělení (nejlépe propojit s oddělením na biskupství) = velká finanční úspora; výběrové řízení na diecézního ředitele každé 4 roky – musí představit svoji vizi a řešení nových sociálních situací; pokud chce jít stávající ředitel do dalšího období, musí biskup zhodnotit čtyřleté aktivity ředitele jako úspěšné; možnost funkce diecézního ředitele max. dvakrát za sebou, jinak dochází ke stagnaci.

4. reforma duchovního vedení pracovníků Charity; prezident Charity nemůže být jen „reklamní figurka Charity“; zodpovídá za vzdělávání v pastaci všech zaměstnanců i dobrovolníků Charity – nutnost vypracování pastoračního plánu pro jednotlivé pracovníky dle jejich zaměření (senioři, hendikepovaní, matky s dětmi, lidé na okraji společnosti atd.); v Charitě mohou pracovat lidé tzv. „nevěřící“, ale musí být vzdělávání v křesťanském pohledu na člověka, v přístupu k potřebným, v kultivaci vztahů na pracovišti, a to pravidelně – měsíčně, nejde provádět jen formální návštěvou s besedou a kytarou; je třeba zavést systémové pastorační vzdělávání každého pracovníka i dobrovolníka – tím se musí Charita lišit od jiných organizací

II. Diecézní charita obecně

systematicky prohlubovat osobní křesťanskou identitu a systematickou výchovu lidí ke čtrnácti skutkům tělesného a duchovního milosrdenství; ve všech

farnostech a organizacích diecéze bude k dispozici jednotný plán výchovy, jehož realizaci zajišťují PRF a vedení organizací

- do charitní práce obecně a do DCHP přijímat pouze lidi prověřené a spolehlivé, vykazující hluboký stupeň víry; pro výběr lidí jsou vypracovaná jednotná kritéria
- farnosti a DCHP se vzájemně informují a společně vyhledávají lidi, kteří potřebují pomoc, pracovníci v charitě v rámci diecéze se tak postupně všichni vzájemně znají a komunikují spolu
- farnosti mají vytvořené týmy placených dobrovolníků, kteří pomáhají bezdomovcům žijícím na území farnosti
- DCHP má určené pracovníky pro kontakt s konkrétními farnostmi; věřící ve farnostech mají vytipované lidi, kteří potřebují pomoc
- zjednodušit administrativní agendu v souvislosti s žádostmi o pomoc od charity
- sledovat a hodnotit četnost návštěv u nemocných a podávání eucharistie nemocným; biskupství hodnotí min. jedenkrát ročně vývoj v této oblasti
- zprávy o charitativní činnosti jsou široce medializované v rámci diecéze, ale i v necírkevních médiích
- farní charity by neměly být organizačními jednotkami diecézní charity
- na rovině diecéze nezvyšovat personální obsazení; rozvoj diakonie, charity a sociální spravedlnosti zařadit do současné organizační struktury

Pokračovat v diakonickém poslání farností a sociálních služeb Charity ve formě „patrimonium pauperum“ (viz farnost Hluboká n. Vltavou: PRF vybírá projekt, na který jde jedna kostelní sbírka v měsíci), nebo vyčlenění konkrétního procenta z neúčelových darů farnosti pro sociální projekt mimo farnost, nebo 66 % výtěžku Tříkrálové sbírky věnovat na lokální projekty (zapsal: František Vladimír Tykvarť, OFS)

Letní duchovní obnova MBS SFRŽ Plzeň 2025

Pracovní návrh – bude ještě upřesněno na velkém setkání 17. 6. 2025

Místo konání: **fara u kostela PMN Plzeň**

Datum konání: **pondělí 4. – středa 6. 8. 2025**

Téma: Emočně zdravá spiritualita a Modlitbou do přítomnosti Boha (základem pro promluvy a modlitby v průběhu obnovy jsou dvě knihy od autora Petera Scazzera „Emočně zdravá spiritualita“ a „40 dní v Boží přítomnosti“, vydalo nakladatelství Paulínky v r. 2024)

Program:

Pondělí 4. 8. 2025

10.00 – 11.30 hod.: **Překážky zdravého duchovního života**

11.30 – 13.00 hod.: **Objevit své autentické já**

13.00 – 14.00 hod.: oběd

14.00 – 15.30 hod.: **Zlomit moc minulosti**

Úterý 5. 8. 2025

10.00 – 11.30 hod.: **Cesta skrze zeď (Temná noc)**

11.30 – 13.00 hod.: **Přijmout svá omezení**

13.00 – 14.00 hod.: oběd

14.00 – 15.30 hod.: **Nadechnout se věčnosti**

Středa 6.8.2025

10.00 – 11.30 hod.: **Naučit se správně milovat**

11.30 – 13.00 hod.: **Milovat Krista nade vše**

13.00 – 14.00 hod.: oběd

Struktura jednotlivých úseků:

- duchovní píseň
- promluva na dané téma
- ztišení před Bohem
- společné čtení úryvku z Písma
- duchovní zamyšlení nad úryvkem
- otázka k reflexi
- společná modlitba
- ztišení před Bohem a Otčenáš

Průběh obnovy bude koordinovat a promluvy povede bratr František Vladimír Tykvart, OFS (MBS SFRŽ Plzeň, člen Národní rady SFRŽ). Obědy mohou být objednány v pizzerii. Rádi přivítáme i přátele OFS, kteří budou mít o obnovu zájem.

Pout' farníků z Plzeňského a Karlovarského kraje do Polska

Pout' připravil a organizoval otec Kryštof Dedek. Velkou výhodou je to, že Kryštof je z kraje, který jsme navštívili ve dnech 1. - 5. 5. 2025. Vzhledem k tomu, že je knězem a používal svůj mateřský jazyk, mohli jsme vidět i místa, která nejsou běžně k vidění. Jemu tedy patří velký dík za perfektní průběh pouti. Poděkování patří také dalšímu člověku, a to řediteli pražského gymnázia Jaroslavu Sojkovi, který byl před časem šéfem sbírek na Pražském hradě a zná perfektně historii a vývoj architektury. Jeho komentáře byly vždy velmi zasvěcené. Účastníky pouti byli farníci z různých částí Plzeňského a Karlovarského kraje (z Karlových Varů, Žlutic, Horažďovic, Sušice, Plzeňáci, lidé z Holýšova, Stodu a Chotěšova). Mezi poutníky byli také tři terciáři sv. Františka: ze Sokolovského MBS br. Toník Mařík a sr. Veronika Červená a z Plzeňského MBS autor tohoto textu. Autobus byl zcela naplněný šedesáti lidmi.

První den jsme vyrazili brzy ráno a projeli celou republikou. Odpoledne jsme vystoupili před branami koncentračního tábora v Osvětimi. To místo hrůzy jsem navštívil poprvé. Obrovský areál složený ze třech menších táborů zanechává i po osmdesáti letech lidí v němém úžasu nad krutostí, které je člověk schopen. Např. dřevěné stáje, určené pro 51 koní, byly přeplněné vězni v počtu

400 až 500. Šílená selekce, kdy pohnutí rukou jedním směrem znamenalo okamžitou smrt a druhým směrem smrt po několika měsících v krutých pracovních podmínkách. V budově č. 11 ve sklepní cele o rozměrech cca 3x4 m zemřelo hladem a fenolovou injekcí přes deset vězňů. Mezi nimi byl také náš br. Maximilián Kolbe, jehož příběh my františkáni známe. Nejhorší pocity zmaru a hnusu jsem měl v okamžiku, kdy jsme již končili prohlídku a šli jsme kolem honosné vily velitele tábora, kde si ve čtyřicátých letech hrály jeho děti na zahrádce a on po „práci“ s nimi a asi o sto metrů dál byla plynová komora spalovacími pecemi pro mrtvá těla. Kouř z komína nebyl překážkou pro poklidný život na zahrádce před vilou. První noc jsme spali v nádherně upraveném klášteře v místě zvaném Kalwaria Zebrzydowska. Večerní mši jsme měli ve františkánské kapli. Dům se jmenoval po sv. Františkovi. Místo je známé dlouhou a krásnou křížovou cestou.

Druhý den jsme odjeli směrem na Krakow. Do města jsme se dostali až odpoledne. Nejdříve jsme odjeli do kláštera, kde žila a zemřela sestra Faustýna Kowalská. V areálu stojí obrovské sanktuárium Božího milosrdenství. V jedné z kaplí jsme měli mši a potom jsme ve Slovenské kapli slyšeli výklad sestry Anežky o její spolusestře Faustýně (výhoda, že jsme měli s sebou Kryštofa). Odtud jsme odkráčeli v pálcím sluníčku směrem k sanktariu Jana Pavla II. Moderní budova s obrovským kruhovým centrálním prostorem. Kolem něho množství kaplí různých světců. Rozhodl jsem se, že sem musím příště vzít manželku, která má pohybové problémy, abychom mohli v každé z kaplí strávit aspoň půl hodinky s některým z našich oblíbených svatých. Odtud jsme odjeli do centra Krakowa. Začala náročná prohlídka v horkém svátečním odpoledni. Poláky milovaný hrad Wawel byl ovinutý hadem složeným z lidského zástupu. Lidé v trojstupech cupitali nahoru ke hradu. Další trojstup směřoval zase dolů. To množství lidí bylo poněkud rušivé. Přesto jsme se prodrali až do katedrály a bylo na co koukat. Pan profesor ke všemu podal zasvěcený výklad. Po Wawelu jsme odkráčeli královskou cestou směrem do centra. Navštívili jsme několik kostelů. Mezi nimi také dva kostely, které si před staletími „přetahovaly své ovečky“. Kostel dominikánů a kostel františkánů. Ten františkánský se mi líbil více, protože tam bylo více architektonických stylů. Dokonce i secese. A na vnější straně kostela bylo vyobrazení sv. Františka. Sám jsem sekulární františkán, tak asi proto to upřednostnění. Dominikáni mají zase svůj kostel v čistém stylu se štíhlými oblouky a nádhernými zpodobnicemi. Mají to taky moc hezké. Došli jsme až na

náměstí, kde jsme se mohli rozprchnout a trochu zažít běžný život v tomto krásném historickém městě. Náměstí bylo plné, v podloubích stolky a lidé se tam občerstvovali a čekali až bude trubač na věži troubit celou hodinu. Do toho mluvil příznivec jednoho z prezidentských kandidátů. Každou chvíli projeli koně táhnoucí kočár s turisty. Když jsme se odpoledne v dohodnutou hodinu znovu sešli, tak ti nejodolnější jedinci ještě odešli prohlédnout si krátce židovskou čtvrť. Byl to náročný den. Na moderních sportovních hodinkách poutníků se po tomto dni objevil údaj, že jsme ušli po městě a okolí cca 12 km. Plní dojmů jsem odjeli na večeri a odpočinek zpátky do barokního poutního místa v Kalwaria Zebrzydowska.

Třetí den jsme navštívili Wadowice, rodiště Karola Wojtyly. Navštívili jsme chrám, kde sloužil jako kněz, a hlavně jsme vstoupili do jeho rodného domu, který je uspořádán jako muzeum. Expozice je velmi moderní a poučná a mapuje celý život budoucího papeže Jana Pavla II. i jeho pontifikát. Odpoledne jsme odjeli na nejvýznamnější poutní místo v Polsku - do Czestochowé. Prohlídli jsme si Klášter Jasna Góra. Znovu jsme obdivovali krásu výzdoby sakrálních budov v Polsku. Odtud mám tři příjemné dojmy: první je moderní vyobrazení křížové cesty pro třetí tisíciletí, která je umístěná v chrámu a je od autora Jerzy Dudy Gracze. Druhý a třetí pozitivní dojem jsem měl ve chvíli, kdy se zakrývá obraz Madony v devět večer. Kostel zcela naplněný lidmi, nádvoří naplněné lidmi, každé místečko využité. Já stál mezi těmito věřícími a vnímal jsem jejich úctu k vlasti a náboženskou bázeň. To jsem u nás doma ještě nezažil. Potom se v poklidu za deště pod deštníky rozešli. Krásný zážitek. Poslední spaní bylo zde. Ještě jsme nakoupili večer nějaké dárky pro blízké a také ráno byl na to čas. Odjeli jsme domů plní dojmů a večer jsem již dával s radostí ikonu Černé madony své manželce. Měla radost a já také. Z toho, že jsem mohl trochu poznat Polsko a že jsem udělal radost ženě. *(František Vladimír Tykvart, OFS; snímky zleva: františkánský a dominikánský kostel v Krakově, Wadowice – kostel Karola Wojtyly)*

Dopis od naší adoptované Yacinyth Rodrigues z Indie

Leden 2025

Ahoj kamarádi,

tady je Yacintha. Jak se všichni máte?

Já i moje rodina jsme v pořádku. Studuji velmi úspěšně. Zkoušky budu mít v březnu. Potom budu mít prázdniny. Budu se zabývat tancem, sportem a psaním.

V dubnu budeme mohutně slavit Velikonoce. Moc se těším na letní prázdniny, které budu trávit u babičky v domě spolu s bratranci a sestřenicemi. Děkuji za zaslání požadavků pro školu.

Zdraví vás všichni z naší rodiny.

Přeji vám všem šťastné Velikonoce a s velkou láskou zakončuji tento dopis.

Velké díky,

Yacintha Rodrigues

(přeložil Pio Tomáš Čihák, OFS)

Slova na prázdniny od sestry Jany

Svatý Tomáš Akvinský: Boží milost se člověka dotkne všude, kde může.

Svatý Filip Neri: Čas je milost a kdo ho promarní, promarní Boha.

(Anežka Jana Pachnerová, OFS)

Od bratra Garryho (jarní žně):

Nedohledaný autor: Pán Bůh je blízko

Pán Bůh je blízko,
víte-li,
je v každé učesané i neučesané koruně stromu
a v každé hříděli,
která se točí,
je v každé dívence, jež při prvním polibku
zavírá oči.

Víte-li,
on se nedělí.
Je celý.
Je celý v každé kapičce rosy,
celý se dává každému, kdo o něj prosí.
Prosit se musí,
příteli,
protože Pán Bůh je nesmělý.
Nerad se dává
někomu,
kdo v něj nevěří.
Protože lidská myšlenka je jako pápěří
a Bůh je myšlenka a Bůh je jenom sláva
všech věcí na zemi, jež člověk pochovává,
aniž je oželí.
Pán Bůh je průčelí,
Pán Bůh je brána pozemského ráje,
duše, jež do ní vejde, svobodná je,
nikdo jí nevelí.

Víte-li,
Pán Bůh je blízko,
docela blízko:
v srdci.

Bůh buď v hlavě mé

(text ze Saliburské modlicí knížky z roku 1558)

Překlad Anděla Janoušková, zhudebnil Karel Řežábek

Bůh buď v hlavě mé	A v mém mluvení,
A v mém chápání,	Bůh buď v srdci mém
Bůh buď v očích svých	A v mém myšlení,
A v mém dívání,	Bůh střež odchod můj
Bůh buď v ústech svých	A konec na zemi.

Vít Dan Kolinger: Cieszyn

V kavárně Avion ožívají sny
Zapomínám na příbramské haldy
Jsem tu nevěrný mému městu
Jdu podél nejromantičtějšího náhonu
Usedám do melodických vět
Olše voní a má po povodních
Wiešek troubí na šófar z hradeb
Vzýváme jaro obnovující

*(Poznámka autora na Garryho dotaz: ... zvuk šófaru přináší požehnání,
pokud souzní s modlitbou ... pokrývá tak větší území ...)*

Vít Dan Kolinger: V Jeruzalémě

Je kolmých dnů ostrého času
Na jižních svazích zlátnou výhonky vína
Učedníci sedlají oslíka na Květnou neděli
O několik okamžiků opožděná tramvaj
projela ulicí krále Davida
Sedím v kavárně s Josefem z Arimatie
Má krásnou zahradu
na dohled od Damašské brány
Pod Hlavní synagogou ticho a klid
v ortodoxní čtvrti
V arménském stánku naproti voní falafel
Svět poklidně spěje k soudu
Pokojný tesař hovoří s Lazarem
V Betanii postupně rozsvěcí lampy

Vít Dan Kolinger: Levandulová pole

Všichni sníme o velké staré vile v Toskánsku
Nebo na jihu Francie
Nebo tam někde,
kde jsou levandulová pole, slunce a vinice
To je touha po ztracené Zahradě
Nakonec
zjistíme, kde opravdu je

Vít Dan Kolinger: Jošua

(Deníkový záznam z nedělní bohoslužby 20. 4. 2025)

Všichni jsme stáli v tichu
Vstal z mrtvých
Tváří v tvář. Jak tomu čelit?

Osobně objal každého v místnosti
Nedělní bohoslužba nás vzala vzhůru
Šekína na každém z nás
Bál jsme se. Smál se
Radost slz
Uctívali jsme Krále
A On jím je
Božího Syna
A On jím je
Vstoupil jako přítel
A On jím je
Hlavu na Jeho rameni

Naděžda Dvořáková: Na cestě k Tobě

Až půjdu za Tebou, můj Pane,
nedej mi projít údolím stínů
však polní cestou ved' mě
a trávou orosenou
v úvozu stinném
ať vřes mě doprovází
a v prosluněném mlází
ať kroky mé tiché
zajíčka nevyplaší
z ohybu cesty ať kaplička mi bíle září
s laciným obrázkem kajícnice Máří
studánka v lukách nabídne mi vodu
chrpu a hvozdík dá mi k doprovodu.

Tím lásku k Tobě o nic neumenším, Pane,
Když naposled dám sbohem zemi milované
Snad touha se jen z vypočítavosti vrací,
Vždyť získat lze jen to, co navždycky se ztrácí.

Naděžda Dvořáková je básnířka a architektka; báseň je ze sbírky Heřmánku hořký ... (verše psané pro mlčení).

Kalendář (červen) a září 2025

- **úterý 24. 6. Sdílíme se (se sv. Klárou) – 16.30:** společná návštěva zoologické zahrady a naší adoptované sestry čejky
- **sobota 2. 8. – slavnost Porciunkula (v přípravě)**
- **pátek 8. 8. – společné slavení svátku sv. Dominika s dominikánským společenstvím (v přípravě)**
- **pátek 15. 8. – poutní slavnost Nanebevzetí Panny Marie (v přípravě)**
- **pondělí 4. – středa 6. 8. – Letní duchovní obnova SFRŽ (v přípravě)**

- **úterý 2. 9. Učíme se (se sv. Antonínem)** - 15.30: formace s Anežkou Janou Pachnerovou, OFS (farní sál, Františkánská 11, Plzeň) / 16.00: adorace v kostele PMN; 17.00: mše svatá; pak ve farním sále studijní setkání k Příručce pro počáteční formaci, kap. I.: Život v Kristu, v církvi a ve Františkovi (1. téma: Kristus, střed našeho života; 2. téma: František, střed našeho poslání, jeho život, vize a přístup k Božství; 3. téma: Církev, naše společenice na františkánské cestě); provází bratr Cyril Jan Tóth, OFM
- **úterý 9. 9. Pomáháme (se sv. Anežkou)** - 16.00 - 18.00: návštěvy bratří a sester dle domluvy
- **úterý 16. 9. Setkáváme se (se sv. Františkem)** – 15.30: příprava agapé ve farním sále; 16.00: adorace v kostele NPM, 17.00: mše svatá; pak setkání společenství ve farním sále (nešpory, organizační záležitosti, formace, agapé, sdílení ...)
- **úterý 23. 9. Sdílíme se (se sv. Klárou)** – 16.30: společná návštěva výstavy Vladivoje Kotyzy: Zjevování světa; výstavní síň Masné krámy
- **úterý 30. 9. Modlíme se (se sv. Bonaventurou)** – 16.00: adorace v kostele NPM, 17.00: mše svatá; pak otevřené modlitební setkání – po krátkém úvodu a iniciační otázce prožití času ve společném tichu v kapli

Pozn.: někdy může dojít k dílčím změnám. Kdo z vás se neúčastní aktivit MBS pravidelně každé úterý, raději si prosím ověřte na telefonu 731 433 121, že je vše podle plánu. Děkujeme.

VÝROČÍ v červnu - září 2025

Profese / věčné sliby: Františka Marie Kryslová (23. 7.), Anežka Jana Pachnerová (15. 9.), Františka Římská Pavla Ženíšková a František Karel Ženíšek (17. 9.) – **40 let**

Narozeniny: Yacintha Rodrigues (Adopce na dálku – Indie; 2. 6.) – **10 let**, Ludmila Anna Srbová (9. 6.), František Luboš Kolafa (13. 6.), Antonie Libuše Nausch (13. 6.) – **45 let**, Ludvíka Dagmar Spíralová (17. 6.) – **50 let**, František Karel Ženíšek (2. 7.), Prokop Oldřich Rosůlek (12. 7.), Bonaventura Karel Martin Duda (21. 7.), Ludvík Milan Kučera (9. 8.), Benigna Jiřina Křížková (21. 8.) – **100 let**, Antonín Jaroslav Šedivý (22. 8.)

Přejeme hojnost Božího požehnání!

Vzpomínáme: Šimon Miroslav Němec († 3. 7.) – **10 let**, Antonie Libuše Světlíková († 7. 8.), Terezie Zdeňka Salcmanová († 14. 8.), Anežka Irene Křiváčková († 25. 9.)

Redakční rada: Marie Františka Ludmila Kučerová, František Vladimír Tykvart, František Luboš Kolafa, Anežka Jana Pachnerová, Ludvíka Dagmar Spíralová, František Karel Ženíšek, Antonín Jaroslav Šedivý.

<http://www.mbssfrplzen.estranky.cz/>, <https://www.facebook.com/mbsplzen>

